

Ba Tông Đồ, Ba Đứng & Ba Nhớ!

Bạn có biết ba tông đồ Phêrô, Gioan và Gia-cô-bê trước và sau khi được chứng kiến cảnh Chúa Giêsu biến hình trên núi là những người như thế nào không? Mời bạn đọc qua vài đoạn Kinh Thánh sau là sẽ biết ngay!

- *Đức Giê-su Ki-tô tỏ cho các môn đệ biết: Người phải đi Giê-ru-sa-lem, phải chịu nhiều đau khổ do các kỳ mục, các thượng tế và kinh sư gây ra, rồi bị giết chết, và ngày thứ ba sẽ sống lại [thì] ông Phê-rô liền kéo riêng Người ra và bắt đầu trách Người: “Xin Thiên Chúa thương đừng để Thầy gặp phải chuyện ấy!” (Mt 16:21-23).* Tham sinh úy tử, ham sống, sợ chết.
- *“Dầu tất cả có vấp ngã đi nữa, thì con cũng nhất định là không” (Mc 14:29).* Thế nhưng Thầy vừa bị bắt xong thì ông đã bỏ chạy bán sống bán chết, tê hơn nữa còn thề trước mặt con đầy tớ gái của vị Thượng Tế rằng: *“Tôi thề là không biết người các ông nói đó [là ai cả]!” (Mc 14:71).* Nói liều, bộp chộp, và hèn nhát.
- *Dân làng Sa-ma-ri không đón tiếp [Chúa Giêsu], vì Người đang đi về hướng Giê-ru-sa-lem. Thấy thế, ông Gia-cô-bê và ông Gio-an nói rằng: “Thưa Thầy, Thầy có muốn chúng con khiến lửa từ trời xuống thiêu huỷ chúng nó không?” (Lc 9:53-54).* Hung dữ, nóng nảy, thiếu kiên nhẫn và không có lòng nhân từ.
- *Gia-cô-bê và Gio-an đến thưa với Đức Giêsu: “Thưa Thầy, xin cho hai anh em chúng con, một người được ngồi bên hữu, một người được ngồi bên tả Thầy, khi Thầy được vinh quang” (Mc 10:37).* Có tính toán, đầy tham vọng, ham hố địa vị và chức quyền.

Tóm lại, ba ông Phêrô, Gia-cô-bê và Gioan chả có gì gọi là xuất sắc, nếu không muốn nói là “chả ra nàm thao” cả! Ấy vậy mà Chúa Giêsu lại ưu đãi ba vị này một cách rất đặc biệt mới là lạ! Này nhé!

- Khi lên núi Tabor, Chúa Giêsu không kêu ai đi với Ngài cả, ngoại trừ *Phê-rô, Gia-cô-bê và Gio-an ... chỉ mình các ông thôi ... Rồi Người biến đổi hình dạng trước mắt các ông (Mt 17:1-8; Mc 9:2-8; Lc 9:28-36).*
- Khi làm phép lạ cho con gái ông trưởng hội đường Gia-ia sống lại từ cõi chết, Chúa Giê-su *không cho ai đi theo mình, trừ ông Phê-rô, ông Gia-cô-bê và ông Gio-an (Mc 5:35-37).*
- Khi Đức Giê-su và các môn đệ đến một thửa đất gọi là Ghết-sê-ma-ni ... *“Người [chỉ] đem các ông Phê-rô, Gia-cô-bê và Gio-an đi theo [Ngài mà thôi]” (Mc 14:32-34).*
- Trước khi trút hơi thở cuối cùng, Chúa Giêsu đã chọn Gioan chăm sóc cho thân mẫu thay cho mình: *“Đây là mẹ của anh. Kể từ giờ đó, người môn đệ rước bà về nhà mình” (Ga 19:27).*
- Khi thành lập Giáo Hội ở trên trần gian này, Ngài đã chọn Phêrô, một anh ngư phủ. *“Anh là Phê-rô, nghĩa là Tảng Đá, trên tảng đá này, Thầy sẽ xây Hội Thánh của Thầy, và quyền lực từ thần sẽ không thắng nổi” (Mt 16:18).*

Tại sao Chúa Giêsu lại ưu đãi ba ông Phêrô, Gioan và Gia-cô-bê một cách quá ư là đặc biệt như vậy?

- Họ không phải là những người đạo đức, thánh thiện, cũng chẳng có nhiều nhân đức nổi bật & xuất sắc hơn các tông đồ khác! Không chừng còn tệ hơn nữa!
- Họ cũng không thông minh, tài giỏi, học cao hiểu rộng, có nhiều bằng cấp hơn ai trong Nhóm Mười Hai! Tôi nghĩ nói về bằng cấp, về học vấn thì ông Matthew, cựu nhân viên sở thuế và Giu-đa Ít-ca-ri-ôt, thủ quỹ của nhóm Mười Hai chắc chắn là phải ăn đứt ba ông ngư phủ này rồi!

Thế thì tại sao? Tại sao Chúa Giêsu lại ưu đãi ba ông Phêrô, Gioan và Gia-cô-bê đặc biệt như vậy? Tôi nghĩ chỉ có một lý do duy nhất, đó là vì Chúa YÊU THƯƠNG các ông ấy mà thôi, *“Không phải các con đã chọn Thầy, nhưng chính Thầy đã chọn các con...” (Ga 15:16)* chứ tự bản thân, các ông chả có gì gọi là xứng đáng được ưu đãi như vậy cả!

“Đức Giê-su Ki-tô vẫn là một, hôm qua cũng như hôm nay, và như vậy mãi đến muôn đời” (Dt 13:8). Xưa sao thì nay vậy, Ngài vẫn yêu thương, cứ gọi và cứ chọn những người *điên dại ... yếu kém ... hèn mạt không đáng kể ... không có tài cán gì ... (1 Cor 1:26-18)* làm môn đệ, làm linh mục, làm giám mục, làm hồng y, làm giáo hoàng ... thế mới là lạ!

Bạn thân mến, nếu hôm nay bạn nhận ra rằng, các thầy phó tế, các linh mục, các đức giám mục, và đức giáo hoàng được Chúa gọi và chọn, không phải vì họ là những người tài giỏi, thông minh, xuất sắc, thánh thiện, tốt lành ... nhưng là vì Ngài yêu thương và muốn chọn họ theo sự tự do của Ngài, thì xin:

- **ĐỪNG** bao giờ thần thánh hoá các thầy phó tế, linh mục, các giám mục, và kể cả Đức Giáo Hoàng ... Họ chỉ là những con người, đang trên con đường tập luyện nên thánh, họ còn nhiều lỗi lầm lắm, sau khi chết thì chỉ có Giáo Hội mới có thẩm quyền phong thánh cho họ mà thôi (Not you, sorry!).
- **ĐỪNG** bắt họ phải sống theo tiêu chuẩn của bạn đưa ra, phải giảng thế này, phải ăn mặc như thế kia, phải nói năng như thế nọ ... Chúa ban cho mỗi người mỗi nén bạc khác nhau, người thì nãm né, kẻ thì hai nén, kẻ khác nữa một nén... chả ai giống ai cả!
- **ĐỪNG** thất vọng, chán nản, hay tệ hơn nữa đừng mất niềm tin khi thấy một tu sĩ, một phó tế, một linh mục hay ngay cả một vị Giám Mục nóng nảy, thiếu tế nhị, thiếu kiên nhẫn, thiếu lòng nhân từ, thiếu nhân đức khiêm nhường, hách dịch, cửa quyền, độc tài ...

Và xin hãy **NHỚ**:

- **NHỚ 1:** Dù thánh thiện hay đạo đức mấy đi chăng nữa, thì các thầy phó tế, linh mục, giám mục ... cũng chỉ là những con người bình thường với tất cả những hi, nộ, ái ố ở trong họ, nghĩa là họ cũng có những cảm xúc vui khi thành công, buồn chán khi thất bại, hạnh phúc khi được quan tâm, cô đơn buồn chán khi bị bỏ rơi, nóng nảy và cũng biết ... chửi tục khi bị phê bình, lên án, chỉ trích...
- **NHỚ 2:** Chúa chọn những con người yếu đuối, đầy khiếm khuyết lên hàng giáo sĩ và giáo phẩm, nhưng Chúa không cất đi những tính yếu đuối và những khiếm khuyết của họ, nhưng vẫn cứ để vậy để họ phải tập chiến đấu mỗi ngày.
- **NHỚ 3:** Quyền năng và sự hiện diện của Thiên Chúa trong và qua Giáo Hội, được tô đậm nét bằng và qua những yếu đuối, thấp hèn, kể cả tội lỗi của các phó tế, linh mục, và Giám Mục. Vì thế cho nên thánh Phaolô mới nói:

“Những gì thế gian cho là điên dại, thì Thiên Chúa đã chọn để hạ nhục những kẻ khôn ngoan, và những gì thế gian cho là yếu kém, thì Thiên Chúa đã chọn để hạ nhục những kẻ hùng mạnh; những gì thế gian cho là hèn mạt không đáng kể, là không có, thì Thiên Chúa đã chọn để huỷ diệt những gì hiện có, hầu không một phàm nhân nào dám tự phụ trước mặt Người” (1 Cr 1:27-29).

Người ta thường hay nói: *“Tin đạo chứ đừng tin người có đạo!”* Hôm nay tôi cũng xin bạn nhớ giúp: *“Đặt niềm tin vào Chúa chứ đừng đặt niềm tin vào những môn đệ của Chúa.”* Bạn mà đặt niềm tin vào những con người yếu đuối, bất toàn và đầy những khiếm khuyết, đầy những hi, nộ, ái, ố và còn những tham sân si... thì tin tôi đi, sớm muộn gì thì bạn cũng sẽ bị chao đảo, và tệ hơn nữa, sẽ có ngày bạn mất cả đức tin nữa chứ không phải chuyện đùa đâu! Hãy đặt trọn niềm tin tưởng vào Chúa, và tin chắc chắn rằng, Giáo Hội vẫn kiên vững cho đến ngày tận thế; vì chính Chúa Giêsu đã, đang và vẫn còn hiện diện trong và qua những người lãnh đạo trong Giáo Hội đầy bất toàn và yếu đuối.

Lm Ansgar Phạm Tĩnh, SDD

www.chatinh.org

www.nhachua.net

